

Meissen Keramik GmbH-i 28. detsembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 18. oktoobri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-776/15: Meissen Keramik GmbH versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-686/16 P)

(2017/C 161/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Meissen Keramik GmbH (esindajad: advokaadid M. Vohwinkel ja Dr. M. Bagh)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

Apellant palun Euroopa Kohtul teha järgmine otsus:

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 18. oktoobri 2016. aasta otsuse kohtuasjas T-776/15;
- tühistada EUIPO esimese apellatsioonikoja 28. oktoobri 2015. aasta otsuse (asi R 0531/2015-1);
- tühistada EUIPO 13. jaanuari 2015. aasta otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus tugineb sellele, et Üldkohus tõlgendas vääralt kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti c koosmõjus Üldkohtu kodukorra artikli 135 lõikega 4.

Väide kodukorra rikkumise kohta põhineb sellel, et Üldkohus ei lähtunud kohtuotsuses vaidlusaluse kaubamärgi sõnalise osa sellest tähendusest, mis määratleti kaebuse kohta tehtud otsuses, vaid põhines omaenese arusaamal vaidlusaluse kaubamärgi sõnalise osa tähendusest ja muutis sellega vaidluse eset.

Kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumist käsitlevas väites heidab apellant ette, et Üldkohus pidas kirjeldavaks viidet selliste konkreetsete toodete geograafilisele päritolule, mida iseloomustab selle tooteliigi peamine koostisosa (Meissen Keramik) ka selliste toodete puhul, mis sisaldavad igasuguseid – isegi väheolulisi – sellest materjalist koostisosi või mida saab ühendada kõnealuse tooteliigi toodetega.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Poola) 17. jaanuaril 2017 – Skarb Państwa, vertreten durch den Wojewoda Dolnośląski versus Gmina Trzebnica

(Kohtuasi C-19/17)

(2017/C 161/08)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Wrocław ringkonnakohus, Poola)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Skarb Państwa – Wojewoda Dolnośląski (maksuhaldur – Alam-Sileesia vojevood)

Vastustaja: Gmina Trzebnica (Trzebnica vald)

Eelotsuse küsimused

1. Kas sooritused, mida abisaaja saab leppetrahvide või hüvitistena kohustuse mittetäitmise või mittenõuetekohase täitmise korral, kujutavad endast laekumisi komisjoni 10. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 448/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1685/2000, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses struktuurifondide kaasfinantseeritavate meetmetega seotud kulutuste abikõlblikkusega, ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1145/2003⁽¹⁾, eeskirja nr 2 tähenduses?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:
 - a) Kas leppetrahvide kujul saadud laekumisi võib vähendada kahju või täiendavate kulutuste võrra, mis tekkisid abisaajale seoses lepingu mittetäitmise või mittetähtaegse täitmisega töövõtja poolt?
 - b) Kas töövõtja sooritus, mis seisneb teiste, finantseerimise esemega mitte mingil viisil seotud tööde tegemises abisaajale ning vabastab leppetrahvi tasumise kohustusest (*datio in solutum*), kujutab endast laekumisi komisjoni 10. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 448/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1685/2000, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses struktuurifondide kaasfinantseeritavate meetmetega seotud kulutuste abikõlblikkusega, ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1145/2003, eeskirja nr 2 tähenduses?
3. Kui esimesele küsimusele ja teise küsimuse punktile a vastatakse jaatavalt: kas abisaaja laekumiste suurusena tuleb käsitleda töövõtjale arvestatud leppetrahvi suurus või asendussoorituse väärtust?
4. Kas pärast abi lõpetamist komisjoni 10. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 448/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1685/2000, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses struktuurifondide kaasfinantseeritavate meetmetega seotud kulutuste abikõlblikkusega, ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1145/2003, eeskirja nr 2 tähenduses on võimalik kaasfinantseerimise vähendamine abisaaja laekumiste võrra abi saamise perioodil?
5. Kui neljandale küsimusele vastatakse jaatavalt: kas on võimalik kaasfinantseerimise vähendamine abisaaja laekumiste võrra, kui liikmesriik ei ole komisjoni nendest enne abi lõpetamist teavitanud?

⁽¹⁾ ELT L 72, lk 66; ELT erivaljaanne 14/02, lk 3.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 20. jaanuaril 2017 – Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu versus Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu

(Kohtuasi C-30/17)

(2017/C 161/09)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu